

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa D. M. i A. R.
przeciwko Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno - Wychowawczemu (...) w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2008 r.,
na skutek skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 23 grudnia 2005 r., sygn. akt I C
(...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 23 grudnia 2005 r. oddalił powództwo D. M. i A. R. przeciwko Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno – Wychowawczemu (...) w K. o zapłatę kwoty 21.334,80 zł. Wyrok uprawomocnił się wobec nie zaskarżenia go przez powodów apelacją.

Powodowie wnieśli na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku. Podali w niej, że decyzję o nie zaskarżeniu powyższego wyroku podjęli w uznając priorytet innych, niż opłacenie apelacji, wydatków związanych z regulacją zobowiązań cywilnoprawnych i publicznych związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje co do zasady tylko od orzeczeń sądu drugiej instancji, a więc od orzeczeń wydanych po rozpoznaniu środka odwoławczego (art. 424¹ § 1 k.p.c.). W wyjątkowych wypadkach możliwe jest zaskarżenie prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej instancji, jednak dopuszczalność skargi zależy wówczas od łącznego spełnienia przesłanek określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., to jest istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2006 r., I CNP 42/06, niepubl., z dnia 28 marca 2007 r., II CNP 126/06, niepubl. oraz z dnia 25 lipca 2007 r., III CNP 53/07, niepubl.).

W związku z tym do konstrukcyjnych elementów skargi wniesionej stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. należy wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający jej wniesienie (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.).

Zgodnie z art. 424⁸ § 2 *in fine* k.p.c. skarga podlega odrzuceniu, jeżeli nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w art. 424¹ § 2.

Za wypadek wyjątkowy, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., można uznać przykładowo nieskorzystanie przez stronę z przysługującego jej środka zaskarżenia z powodu ciężkiej choroby, katastrofy, klęski żywiołowej lub błędnej informacji udzielonej przez pracownika sądu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 113).

Nieskorzystanie przez powodów z przysługującego im prawa do wniesienia apelacji nie nastąpiło w okolicznościach, które można by zakwalifikować jako wyjątkowy wypadek w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.